

iniltili diziler

Sanat meselelerinde olduğu gibi, sergi tertibinde de nitelikten çok niceliğe yer veren İstanbul Belediyesi Şehir Galerisine yedi sergi sıkıştırdı. Hem de ne sergiler! «Iniltili diziler» hemen hemen hepsi.

İBRAHİM ZAMAN'IN SERGİSİ
«Güvercinler»

ÖMER Uluç, Beyoğlunda Türk — Alman Kültür Merkezi salonlarında yirmibeş kadar kompozisyonu teşhir etmektedir. Resmi severek kendisine meslek edinmiş genç sanatçının bu sergisi özellikle renklerinin «yerliliği» ve onlarda bulduğu âhenk ile göze çarpıyor. Bu renkler, bana, çoktandır adlarını bile unuttur görünüşümüz eski evlerimizi, nelerimizin başlarını süsleyen örtüleri hatırlattı ve onların nasıl birer şiir havası yarattıklarını! Meselâ al, gül kurusu, lâl, ergüvân, zümrüt, mercan, leylâk, vişne çürüğü, şarabî, zambak, tirşe, eflâton, nar, kavun içi, limon küfü, yaprak kurusu, lâ-civert, sümbül gibi renk isimleri şimdi Güzel Sanatlar Akademistinden ziyâde Çarşı içinde kullanılmaktadır. Halbuki bu renkler ne kadar bizdendi!

Ömer Uluç'un sergisini gittikçe gelişen meziyetleri dışında bütün bunları hatırlayarak sevdim.

Sanat konusunda olduğu gibi sergi terkibinde nitelikten çok niceliğe yer veren İstanbul Belediyesi Beyoğlundaki Şehir Galerisinde 16—28 Şubat haftası için daracık salonlarına yedi sergi sıkıştırmak suretile rekor kırmıştır.

Hem ne sergiler!

Kapıdan girerken karşımıza pullardan meydana getirilmiş otuzdan fazla «tablo» çıkmaktadır. Halis Köksal imza sını taşıyan çeşitli konulu kompozisyonları büyük bir sabır eseri olarak alkışlamamak kabil değildir. Ama sonra? Bu dikkat ve itinanın sanatla ilgili bir tarafını bulmak da kaabil değildir.

gilerden birinde Bayan Türkân İlde-niz'in, ötekinde Bay Bülent Dalyancı'nın lirik, simbolist ve romantik karışımı «dizileri» (?) duvarları süslüyor. Bayan İlde-niz'in dizilerini Halis Biçer yazmış, Hasan Kavruk resimlendirmiş, Bay Dalyancı'nınkileri ise Engin İter ile Berç Toroser yazıp resimlendirmişler.

Yeni nesilden oldukları özellikle be-lirtilen şairlerin sergilerini gezerken «iniltili dizilere» gibi (elem çiçeği demektir) başlıklara rastladım ve bir a-ralık:

«Adını bir ansam — şahlanır bü-tün taylor» gibilerden mısralara takıl-dım. Bunlar, Bay Dalyancı'nın bir kon-tese yazdığı diziler arasında idi.

Yeni neslin dönüp dolaşıp Fecrî Atf ile buluşmasına hiç de aşınadım. Şiiri bu gibi sıfatlar takınarak elde etne-ğe kalkışanların ortak tarafları kötü edebiyat yapmaktır.

Fikret ADIL

Merdivenleri çıkınca, sofada Ziya Dede imzalı tarihî konulardan ve gravürlerden alınmış desenler görülmektedir. Bunların yüz, yüz otuz yıl evvele ait oldukları belirtilerek değerlendirilmek istenildiğini de hazîn hazîn şâhit oluyoruz ve oradan günümüzde uçuşan güvercinlerin fotoğraflarının teşhir edildiği salona giriyoruz. İbrahim Zaman bir kaç basit teknik oyunla developpe ettiği bir çok fotoğraftan sergi tertiplemekle bu sanata bir şey ilâve etmişe benzemiyor.

Nihayet bir pentür sergisi! O da aceleye gelmiş olacak! Tamer, yirmiye yakın çerçeveyi bir araya getirince sergi olur diye düşünmüş, bir şeyler çırpıştırmış boyalarla «artistik» formlar yapmağı denemiş. Olmamış.

Gönül İzgi, bitişik salonda teşhir ettiği tabloları ile Şehir Galerisinin bu hafta en başarılı sergisini vermiş oluyor. Renk ve form anlayışı, zevki yerinde bu sanatçının kompozisyonları çoğunlukla, büyütülmüş ebrûları andırmaktadır. bu bakımdan bir mahallilik arz ediyor.

Ayrıca, galerinin son iki sergisini görebiliriz. Bunlar şiir sergileridir. Ser-